

SCI-CONF.COM.UA

INTERNATIONAL SCIENTIFIC INNOVATIONS IN HUMAN LIFE

**PROCEEDINGS OF VI INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE
DECEMBER 15-17, 2021**

**MANCHESTER
2021**

INTERNATIONAL SCIENTIFIC INNOVATIONS IN HUMAN LIFE

Proceedings of VI International Scientific and Practical Conference

Manchester, United Kingdom

15-17 December 2021

Manchester, United Kingdom

2021

UDC 001.1

The 6th International scientific and practical conference “International scientific innovations in human life” (December 15-17, 2021) Cognum Publishing House, Manchester, United Kingdom. 2021. 998 p.

ISBN 978-92-9472-195-2

The recommended citation for this publication is:

Ivanov I. Analysis of the phaunistic composition of Ukraine // International scientific innovations in human life. Proceedings of the 6th International scientific and practical conference. Cognum Publishing House. Manchester, United Kingdom. 2021. Pp. 21-27. URL: <https://sci-conf.com.ua/vi-mezhdunarodnaya-nauchno-prakticheskaya-konferentsiya-international-scientific-innovations-in-human-life-15-17-dekabrya-2021-goda-manchester-velikobritaniya-arhiv/>.

Editor

Komarytskyy M.L.

Ph.D. in Economics, Associate Professor

Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine, Russia and from neighbouring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

e-mail: manchester@sci-conf.com.ua

homepage: <https://sci-conf.com.ua>

©2021 Scientific Publishing Center “Sci-conf.com.ua” ®

©2021 Cognum Publishing House ®

©2021 Authors of the articles

117. *Мараєва У. М., Долішняк В. Ю.* 709
ІДЕАЛИ ГУМАНІЗМУ В СУЧАСНОМУ ЦИВІЛІЗАЦІЙНОМУ
ПРОСТОРІ.

ECONOMIC SCIENCES

118. *Bezrukova N. V., Novak M. A.* 716
THE ROLE OF VENTURE BUSINESS IN THE COUNTRY'S
ECONOMY.
119. *Bunda O. M., Korzh V. K.* 720
ACCOUNTING SYSTEM OF FIXED ASSETS AT THE ENTERPRISE.
120. *Nikiforova L. O., Kondratyuk V. V.* 724
PRODUCT STANDARDIZATION AND CERTIFICATION AS A BASIS
FOR IMPROVING ITS QUALITY.
121. *Petrova I. P.* 727
PUBLIC-PRIVATE PARTNERSHIP IN THE FIELD OF INNOVATION.
122. *Shylina V., Nazarenko T., Shylina N.* 732
DEVELOPMENT OF A MARKETING STRATEGY TO BUSINESS-
ACCOUNTS IN INSTAGRAM ON ITS ALGORITHMS.
123. *Svichkar V. A., Orlenko R. V.* 739
CRYPTOCURRENCIES IN UKRAINE: CURRENT STATE AND
PROSPECTS OF USE.
124. *Ажаман І. А., Пущина Н. В., Мельник Д. М.* 744
СУТНІСТЬ ТА ЗМІСТ ДИСТРИБУТИВНОЇ ПОЛІТИКИ
КОМЕРЦІЙНОГО ПІДПРИЄМСТВА.
125. *Варламова А., Варламова І. С.* 752
ДОСЛІДЖЕННЯ ВЕДЕННЯ ФІНАНСОВОГО ОБЛІКУ В
ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ.
126. *Гончарук Н. С.* 756
РОЛЬ ТОКЕНОМІКИ У СУЧАСНОМУ СВІТІ.
127. *Заїка О. О.* 759
РОЛЬ АНАЛІЗУ ЧУТЛИВОСТІ В СИСТЕМІ ПЛАНУВАННЯ
ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДЛЯ ВИРОБНИЧОЇ
ДІЯЛЬНОСТІ ТА ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЄКТІВ.
128. *Заяць О. І., Ярема Т. В., Кут В. В.* 768
ОСНОВНІ ПРИЧИНИ ЕКОНОМІЧНОЇ ДЕЗІНТЕГРАЦІЇ У
ГЛОБАЛЬНОМУ ГОСПОДАРСТВІ.
129. *Калінін В. В.* 774
СУЧАСНИЙ СВІТОГОСПОДАРСЬКИЙ ПРОСТІР:
ТРАНСФОРМАЦІЯ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНОЇ ПАРАДИГМИ.
130. *Капліна Т. В., Москаль Л. Ю.* 782
ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ЗАКЛАДІВ
РЕСТОРАННОГО ГОСПОДАРСТВА ПРИ ГОТЕЛЯХ.
131. *Клочан В. В., Клочан І. В.* 791
ЗНАЧЕННЯ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ГРОМАД В СИСТЕМІ
МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ.

**ІДЕАЛИ ГУМАНІЗМУ В СУЧАСНОМУ
ЦИВІЛІЗАЦІЙНОМУ ПРОСТОРИ**

Мараєва Уляна Миколаївна
к.філос.н., доцент кафедри філософії
Долішняк Василь Юрійович
Магістрант кафедри філософії
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»
м. Ужгород, Україна

Анотація: Історія гуманізму пройшла довгий шлях розвитку від її становлення у стародавньому світі, класичних її ідеалів в епоху Відродження до трансформації основних уявлень щодо призначення людини у сучасному світі. Обґрунтування ідеалів гуманізму та його нове потрактування на тлі соціальних зрушень сучасності стає важливою умовою прогресу суспільства, в якому людина як основний суб'єкт історії покликана зреалізувати себе на основі синтезу ідей і знань, шляхом критичного мислення побудувати своє життя на принципах людяності, моральності, толерантності, створити умови для власного саморозвитку. Цьому сприятимуть цивілізаційні проекти, основою яких є вибір стратегії розвитку (саморозвитку) не тільки окремої людини, а й її гармонізації відносин зі світом (суспільством, іншими).

Ключові слова: гуманізм, цивілізаційний проєкт, метаантропология, етнофор, самоутвердження, людяність.

Актуальність теми гуманізму та передумов його формування як світоглядної системи залишається центральною проблемою сучасного цивілізаційного простору. Глобалізаційні процеси в культурі, політиці, постійний розвиток інформаційних технологій, постмодерна критика усталених норм та цінностей, руйнація бінарної, ієрархічної картини світу потребують перегляду класичної гуманістичної парадигми.

Попри всі спроби перейняти філософсько-світоглядний досвід гуманістичного ідеалу, людина в сучасному світі залишається на роздоріжжі у виборі між ідеалами новоєвропейської філософії з її раціоналістичним світоглядом і концепцією щастя, рівних прав і свобод, власного призначення та потрактуванням людини в екзистенційній філософії, де вона відчуває страшний тиск знеособленого суспільного механізму, прагне звільнитися від нього і стати автономною. На тлі духовно-світоглядної кризи це відчуження має наслідком відсутність комунікації, «замкненість власного Я» стосовно інших, споживацький світогляд, що став результатом цивілізації. Поява людини-дикуна в ХХІ столітті, що «зростає в еру комп'ютера та засобів масової інформації» і перетворюється лише на споживача, веде до неминучої кризи комунікації, а відтак, і руйнування соціальності. [1, с. 36]

Аналіз філософсько-теоретичної літератури показує широке зацікавлення проблемою людини і її шляхів реалізації в сучасних умовах життя. Критика і синтез попереднього соціокультурного досвіду змушує шукати нові шляхи залученості людини у глобалізаційних процес, де у синтезі наукового та соціогуманітарного знання людина як суб'єкт історії змогла б зреалізувати не тільки свої вітальні потреби, а й створити умови для саморозвитку. Однак така реалізація не можлива без стратегії розвитку, яка б стала орієнтиром незалежно від зміни середовища, в якому проживає людина.

Для сучасного простору визначальним стає включення людини у суспільство, її соціальна роль. Суспільство є тим плацдармом, середовищем, де людина розкриває свої соціально-комунікативні потенції. Гармонізація відносин людини як одиниці, таким чином, із соціумом є «умовою існування і розвитку цілого, і навпаки, здичавіння одиниць веде до занепаду суспільства» [1, с. 39]. Встановлюючи постійний діалог зі світ інших суб'єктів, людина встановлює діалектичну єдність інтерсуб'єктивного і інтерперсонального, конструюючи при цьому свій реальний світ у синтезі світоглядів, думок і знань, тобто життєвого досвіду. Цей досвід допомагає їй (чи окремому суспільству) обрати головну стратегію свого розвитку і втілити її у цивілізаційному проєкті.

З одного боку – вибір стратегії дає можливість стати розвиненому суспільству суб'єктом геополітики [2, с. 82], з іншого ж – вільний індивід, здатний творити свою власну історію на засадах гуманізму, творчості і самоутвердження – сильний гравець у сучасному цивілізованому суспільстві.

Сучасний гуманізм – це система наукових знань, головними блоками якої є антропологічні, філософські, психологічні, юридичні, екологічні та педагогічні знання. Весь цей потенціал людство отримало у результаті аналізу, синтезу та модифікації ідеалів, які гуманізм висуває особистості у наш час. По-перше, *особистісні* – ідеали жити здоровим і осмисленим життям, до других, *моральні* – дотримуватися загальноприйнятих норм моралі, до третіх, *цивільні або правові* – дотримуватися правових норм держави, насамперед, зафіксованих у конституції, до четвертих, *естетичні* – виховувати естетичний смак, уміння відрізнити прекрасне від потворного, до п'ятих, *інтелектуальні* – культивувати цінності розуму, пізнання, критичного мислення, до шостих, *екологічні* – дотримуватись екологічної етики, спрямованої на збереження та оздоровлення навколишнього середовища. Всі ці вимоги, які сформулював сучасний гуманізм, проявляються у різних сферах буття людини, з самого початку зародження ранніх суспільств.

Новий гуманізм прагне зосередитися на наукових дослідженнях у пошуках нових основ буття людини і суспільства. В межах дослідження сучасних перспектив гуманізму активно функціонують напрямки гуманістичної орієнтації, спрямовані на перспективи людини, її буття та подальшого розвитку, проблеми соціального прогресу та подолання відчуження як духовного, так і соціального. Тому сучасні перспективи гуманізму намагаються активно розробляти і впроваджувати різні соціальні проекти гуманізації людських стосунків, визначаючи принципи сучасного гуманізму в його перспективах як «нового сенсу моральної відповідальності в ставленні до життя <...> у формі «позамовної комунікації», тобто внесення гуманістичного ідеалу в масову свідомість» [3, с. 214-215]. Тому гуманізм виступає засобом самозбереження та мотивації людини у світі, виступає проти авторитарності та

контролю людського мислення.

Сучасна криза духовності, а відтак і деформація фундаментальних цінностей, пов'язана з розвитком науки, техніки, інформаційних технологій все більше змушує замислитися про основні критерії гуманізму і їх трансформацію у сучасному цивілізаційному просторі. Ідеали епохи Відродження виявляються недієвими у ситуації постмодерну. Простежуючи генезис ідеалів гуманізму в філософії, політиці, праві, мистецтві, науці, релігії, освіті та економіці, а також виводячи антигуманність, як процес занепаду епохи, кризу духовності і відчуження людини суспільству можна зрозуміти причини упадку, застою і розвитку країн.

Критичне переосмислення ідеалів і цінностей гуманізму у XXI столітті зумовлює переорієнтацію їх вимог на основі синтезу передової наукової думки та соціальних наук, порушуючи соціально-зорієнтовані питання і тим самим формуючи інтеграцію соціальних дисциплін і науки, раціоналізуючи концепції і процеси, закладені у соціології, історії та філософії з відповідними технологіями і соціальними проблемами. [4, с. 884-885] З одного боку, людина як носій духовності відображає основні світоглядні цінності в результаті своєї практичної діяльності, з іншого – в процесі комунікації людина конструює свій власний простір на принципах гуманізму, поєднуючи розум, волю, емоції, відчуття і цінності, ідентифікуючи себе у суспільному бутті, створюючи свій власний «життєвий проект» як етнофор, разом із свободою, вибором і відповідальністю. Такий цивілізаційний проект, за визначенням Н. Хамітова, здатний актуалізувати «нерепресивні умови по справжньому гідної самореалізації», де творча і співтворча атмосфера сприяє відтворенню реальності, а не ілюзорності цивілізаційного розвитку. [2, с. 76-77]

Разом з цим, людина як носій свідомості, творить свою власну історію, поєднуючи традиційне із сучасними потребами, тому «для життя свідомості необхідним є дотримання проекту своєї минулої історії», що реактивує минуле і проектує майбутнє, посилюючи особистісне начало на колективному суспільному тлі. [5, с. 91] Саме традиція як фактор самозбереження і

самовідтворення відповідає домінуванню власного «ми». «У феномені історичного поєднані ідея об'єктивного часу і часовість суб'єктивного самоздійснення» [5, с. 92]. Вона в історичній ретроспективі показує життя однієї людини з іншими та спадковість поколінь, збереження їх досвіду і відтворення у майбутньому. У світлі етико-антропологічного зрізу людського буття людина моделює своє сласне середовище згідно гуманістичних принципів, де не егоцентризм чи матеріальний прибуток є основою самореалізації людини, а творче самоздійснення людини як суб'єкту історії, її щастя і успіху, гідного життя, прав і свободи у відповідності до моральних цінностей та ідеалів. Такий «проект щастя» в сучасному цивілізаційному просторі показує основне призначення людини, де щастя постає як гідна самореалізація, зумовлена не споживанням, а *творчістю* – робити щось для когось, отримуючи задоволення; усвідомлено діяти згідно вищих цінностей, утверджуючи позитивний баланс життя в цілому (В. Татаркевич); «бути, а не мати», встановлюючи взаємозв'язки зі світом і самим собою, де самореалізація не стає засобом для володіння чимось, а самоцінністю (Н. Хамітов). В цьому сенсі «бути» означає відбутися, здійснитися, зреалізуватися як людина, тобто залишити слід. Важлива роль у розробці даного проекту, на думку Н. Хамітова, надається сучасній інтелектуальній еліті, яка через освіту і виховання гуманістичних принципів повинна змінити ціннісні акценти та «неплідні паттерни поведінки як особистості, так і суспільства» [2, с. 78].

Таким чином, з одного боку, гуманізм постає як ідеологія чи світогляд, в межах якого визначені ціннісні орієнтири людини, її права на щастя, розвиток та прояв своїх позитивних здібностей, на вільну та відповідальну участь у житті світу та суспільства, можливості її реалізації. Такі критерії гуманізму були проголошені ще в епоху Відродження.

З іншого, гуманізм як метод, тобто спосіб осмислення місця і призначення людини в сучасній цивілізації. В такому контексті можна розглядати його з урахуванням метаантропологічного підходу, де основні принципи сучасного гуманізму стають актуальними в інтеграції філософської

антропології, екзистенціалізму і персоналізму із залученістю їх світоглядних ідей до процесу подолання сучасної кризи людини, її цілей і самоствердження у світі. Метаантропологічний підхід розглядає, таким чином, людину не тільки природну і соціальну, чи творячу світ символів і духовних артефактів, а ту, що здатна вийти за межі свого буття у світ духовно-душевний, моральний, трансцендентний. В цьому контексті саме духовність як «кордоцентрична горизонталь» постає вихідним принципом гуманізму.

Сучасні реалії показують, що існування сучасного суспільства не можливе без розвитку інформаційних технологій та мережі Інтернет. В добу інформатизації суспільства людина отримує доступ до широкого спектру знань, на основі узагальнення і синтезу шляхом критичного мислення може обирати для себе ті найбільш цінні, що відповідають гуманістичним ідеалам. Саме людяність як незмінна ознака суспільства стає основою формування людини в її культурно-історичній та творчій діяльності, визначаючи її творцем самої себе у синтезі унікального та універсального.

Людина, попри все, постійно виходить за свої межі, відтворюючи людяність, протиставляючи себе природному, стихійному, тваринному, повертаючись до світу цінностей, працюючи над своїми помилками, творячи себе, падаючи і знову піднімаючись, утверджуючи себе, діючи у відповідності до власного вибору і переконання, відтворюючи у своїй особі реалії соціокультурного буття.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Целік Т. В. Особистісне начало у філософській культурі Київської Русі / Т. В. Целік. – К.: Вид.ПАРАПАН, 2005. – 312 с.
2. Хамітов Назіп Філософія цивілізаційного проекту України: людина та її гідна самореалізація як мета і умова поступу / Назіп Хамітов // Наукові записки ІІІЕНД ім. І. Ф. Кураса НАН України. 2017. Вип. 4 (90). С. 71-89.
3. Філософський словник соціальних термінів / [В. П. Андрущенко, М. І. Бойченко, М. І. Михальченко, ін.]. – Харків : «Корвін», 2002. – 672 с.

4. Glen S. Aikenhead Review of Research on Humanistic Perspectives in Science Curricula // The Handbook of Research on Science Education, edited by Sandra K. Abell and Norman G. Lederman, Lawrence Erlbaum Associates, Inc. 2007. Pp. 881-910.

5. Філософія: світ людини. Курс лекцій: Навч. посібник / В. Г. Табачковський, М. О. Булатов, Н. В. Хамітов та ін. – К.: Либідь, 2003. – 432 с.

6. Татаркевич В. О счастье и совершенстве человека. – М.: Прогресс, 1981. – 367 с.